

Ordlyd

Med *Passage #35* tages et af litteraturens mest nærværende og dog sværest beskrivelige fænomener op: de lydige aspekter af tekster. Den tavse skrevne tekst lyder af noget, hvad enten den læses op eller indenad, men for at beskrive denne lyd må man gribe til metaforer som tone, stemme, klang; til begreber som rytme, stil, gestik. Ordenes lyd kommer fra verden, fra dagligsproget, hjertets banken og byens puls, og bliver gennem skriftens andethed til noget helt tredje.

I en række artikler af både analytisk og principiel karakter undersøges litteraturens lyd hos Joyce, Proust, Woolf, DeLillo og Laugesen. Theodor W. Adorno og Nicholson Baker skriver om tegnsætningens historie og betydning for tekstens rytme, mens Kurt Schwitters i en ultra-kort poetik findeler det litterære værk i fire planer og finder den konsistente poesi på et niveau før lydligheden.

Endelig er en stor del af numret viet til en enquete, hvor ni markante danske oversættere kommenterer deres arbejde med rytme, tone og stemme i oversættelsen. Med konkrete eksempler illustrerer oversætterne mange af de overvejelser som ligger bag oversættelsen. Dermed gives et centralt bidrag til numrets tema, og dermed illustreres den indsigt og viden som spiller med i et fag, som sjældent bringer sig selv i fokus. Dét er vi glade for at gøre med enqueten.

Redaktionen